

روحیه پرسشگری در دانشگاه‌های ما پایین است

یک استاد دانشگاه با اشاره به اینکه روحیه پرسشگری در دانشگاه‌های ما خیلی کم است، گفت: نه استاد چندان مشتاق است که به پرسشها پاسخ دهد و نه دانشجو مشتاق پرسش و گرفتن جواب است.

یک استاد دانشگاه با اشاره به اینکه روحیه پرسشگری در دانشگاه‌های ما خیلی کم است، گفت: نه استاد چندان مشتاق است که به پرسشها پاسخ دهد و نه دانشجو مشتاق پرسش و گرفتن جواب است. دکتر حسین باهر، استاد دانشگاه شهید بهشتی در مورد نقش دانشگاه‌ها در مورد روحیه پرسشگری دانشجویان به خبرنگار مهر گفت: نقش بسیار بزرگی دارد. کلاس دانشگاه از دو بخش استاد یعنی کسی که نورفشانی می‌کند و دانشجو یعنی کسی که دنبال دانش می‌رود تشکیل می‌شود. منتها در دهه‌های اخیر در هر دو بخش کوتاهی کرده‌ایم.

وی افزود: یعنی استاد در سطح دبیر و دانشجو هم در سطح دانش آموز تقلیل پیدا کرده‌اند و لذا جنبه سؤال و جواب و پرسش و پاسخ در دانشگاه‌ها کم شده است. البته این مسئله در رشته‌های مختلف متفاوت است. بعضی از رشته‌ها کاربردی هستند ناچارند یک مقداری این مسائل را رعایت کنند. بعضی از رشته‌ها به دلیل اینکه می‌خواهند به خارج از کشور بروند و یا رشته‌هایی مثل دندانپزشکی که فارغ التحصیلان می‌خواهند یک دفتر و دستکی داشته باشند که بعداً در کارشان ببرد می‌خورد خود دانشجو بیشتر علاقمند است که از استادش سؤال کند.

این نویسنده و مترجم تصریح کرد: ولی بیش از 50 درصد از علوم انسانی که مسائل ادبیاتی است و یا علوم طبیعی و فنی و مهندسی مثل ریاضیات و فیزیک و شیمی اینها سنخشان سنخ سؤال و جواب نیست و به طبع دانشجویان دنبال نمره می‌روند و استاد هم دنبال این است که از این کلاس به آن کلاس برود و درسش را بدهد.

این جامعه‌شناس و رفتارشناس در مورد اینکه در حال حاضر روحیه پرسشگری در دانشگاه‌های ما در چه میزان است هم اظهارداشت: در حد خیلی کم است. نه استاد چندان مشتاق است که به پرسشها پاسخ دهد و نه دانشجو مشتاق پرسش و گرفتن جواب است. هر دو می‌خواهند کلاس دیرتر شروع شود و زودتر به پایان رسد. اینها مسائلی است که در دانشگاه‌های دولتی و غیر دولتی ما وجود دارند.

باهر درباره اینکه حاکمیت گرایش‌های سیاسی خاص چه تأثیری بر روحیه پرسشگری دانشجویان دارد هم تصریح کرد: مسائل سیاسی اگر در بخش‌های غیر تخصصی دانشجویان در نظر گرفته شود می‌تواند مؤثر باشد برای مثال برای دانشجویان کرسی‌های آزاد اندیشی و نقد برای بگذارند ولی برای مثال سر کلاس ریاضی چه تلمذی می‌تواند بین استاد و دانشجو به وجود آید، مگر اینکه خارج از قاعده کار کنند و کلاس ریاضی را به کلاس پرسش و پاسخ تبدیل کنند.

وی در پایان یادآور شد: گذاردن کرسی‌های آزاد اندیشی در دانشگاه‌ها و قرار دادن شرایط امنیتی برای گوینده و شنونده با توجه به منشوری که از این جهت باید تهیه شود می‌تواند بسیار مؤثر باشد. یعنی اینکه بدانیم سؤال چه جور پرسیده شود و جواب چه جور باید داده شود. یعنی اول فرهنگ پرسش و پاسخ را کسب کنیم سپس پرسش و پاسخ داشته باشیم.